

Да те видятъ, да изплачатъ жалба:
Че отъ какъ си доведена тукъ
Пощурело е мало и голѣмо
Ергенитѣ на изворъ неходять
Жената си - жененъ неоглежда
Та небой се! Предъ мене те нѣма
Какво да е лошо да ти сторять

ГУГА./помисля. Изпърво рѣшава да откаже, ала дохожда ѝ надѣждна мисль. Застава гордо, като открехва тогата си отъ рамо/.

/ Старцитѣ влизать наежени. Ала щомъ срещать погледа ѝ и вижлять рамото ѝ - отпущать соня и оборватъ очи за- нѣмели/.

/ Гуга добива смѣлость. Лицето и просвѣтва. И безъ да чака запитва:/

Какво има да казвате старци?

/ старцитѣ се спогледватъ, но никоѣ непредумва/

ГОРЧО. /рѣшително/ Че такъвои дѣ!...../побутва съ лакатъ другиго/

ХИНО. Азъ ли?... Димо по е.....

/ Гуга схванала смущението имъ, изгледава ги онеходи- телно/.

МАГ. / укорно/ Нали ми се оплаквахте въ село
Че момцитѣ Ви съ пощурели -
Нажете де.... Да Ви чье нека

ВСИЧКИ /поободрени/.... Е, че тѣ е.....

/ настава мълчание. Влиза Дамянъ. Тоѣ безъ да види стар- цитѣ спуща се да пригърне Гуга. Старцитѣ се засрам- вать/

МАГ. / къмъ Дамяна/ Предъ старцитѣ ако нѣмашъ орама

ДАМЯНЪ./ къмъ магъос./ Защо си се домъкнала тукъ?

МАГ. Да се сепнешъ. За жененъ катъ тебе
Срамота е каквото си тръгналъ.

ДАМЯНЪ./ смѣло/ Петъ пари за никого недавамъ!

МАГ. Я го гледаѣ, хубоотника неедни....
Тѣѣ се лесно на жена и дѣте
ржка махва.

/ старцитѣ цккатъ съ уста. Дамянъ понича да се прибли- жи до Гуга, ала магъосницата вдига заканително рж- ка и Дамянъ спира./

МАГ. Срамота е, Дамяне, що вършигъ

ДАМЯНЪ. Неискамъ азъ никого да зная.

МАГ. Тай ли! чакаѣ да извикамъ Бела
Ако можешъ кажи и предъ нея

/ и безъ да чака, надница презъ прага и вика съ ржка/
-/-